



Wspomaganie rozwoju psychoruchowego i komunikacji interpersonalnej

<b>1. METRYCZKA</b>	
Rok akademicki	2023/2024
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	(zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra NiSW z 26 lipca 2019)
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom kształcenia	II stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Olga Jauer-Niworowska
Koordinator przedmiotu	Dr Kamila Potocka-Pirosz
Osoba odpowiedzialna za sylabus	
Prowadzący zajęcia	

<b>2. INFORMACJE PODSTAWOWE</b>			
Rok i semestr studiów	II rok, II semestr	Liczba punktów ECTS	1,80

FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim		
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)	30	1,2
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
<b>Samodzielna praca studenta</b>		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	15	0,6

### 3. CELE KSZTAŁCENIA

C1	Przybliżenie problematyki zaburzeń w rozwoju psychomotorycznym i komunikacji interpersonalnej dzieci.
C2	Przybliżenie metod terapii zaburzeń rozwoju psychomotorycznego i komunikacji interpersonalnej dzieci.
C3	

### 4. EFEKTY UCZENIA SIĘ

Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
<b>Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:</b>	
W1	Zna podstawową terminologię w zakresie treści przedmiotu
W2	Zna większość metod wspomagających wykorzystywanych w pracy terapeutycznej oraz logopedycznej.
W3	Uzasadnia potrzebę wykorzystywania metod wspomagających w terapii logopedycznej.
W4	
W5	
<b>Umiejętności – Absolwent potrafi:</b>	
U1	Potrafi rozpoznać większość zaburzeń rozwoju psychomotorycznego dzieci.

U2	Potrafi prawidłowo włączyć elementy metod wspomagających do terapii logopedycznej.
U3	Potrafi wskazać potrzebę wykorzystania metod wspomagających w terapii logopedycznej.

**Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:**

K1	Ma świadomość swojej wiedzy i umiejętności w zakresie treści przedmiotowych.
K2	Ma świadomość swojej wiedzy i umiejętności w zakresie treści przedmiotowych.
K3	Propaguje wiedzę na temat analizowanych metod i ich wykorzystania w pracy logopedycznej.

**5. ZAJĘCIA**

Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
ćwiczenia	<p>Rozwój psychomotoryczny dzieci i jego zaburzenia. Wybrane jednostki z klasyfikacji ICD-11, DC:0-5 r.</p> <p>Rozwój psychomotoryczny dzieci i jego zaburzenia. Wybrane jednostki z klasyfikacji ICD-11, DC:0-5 r.</p> <p>Podejście terapeutyczne w ramach tzw. metody krakowskiej.</p> <p>System percepcyjno-motoryczny N. C. Kepharta.</p> <p>Metoda integracji sensorycznej SI. Terapia ręki.</p> <p>Metoda Felicie Affolter. Model ESDM. TUS – trening umiejętności społecznych.</p> <p>Metoda Stymulowanych Seryjnych Powtórzeń Ćwiczeń (SSP) – Z. Szota. ABA – stosowana analiza zachowania.</p> <p>Inne metody wykorzystujące ruch: pedagogika zabawy, edukacja przez ruch D. Dziamskiej, metoda obwodowo-stacyjna.</p> <p>Metoda Dobrego Startu. Metoda komunikacji alternatywnej AAC.</p> <p>Metody oparte o funkcje słuchowe: metoda A. Tomatisa, metoda Warnkego, Indywidualna Stymulacja Słuchu Johannesesa, SSP, Neuroflow.</p> <p>Terapia oparta o sztukę: arteterapia. Terapia oparta o kontakt ze zwierzętami: animaloterapia.</p> <p>Terapie oparte na nowoczesnych technologiach: EEG Biofeedback, elektrostymulacja jamy ustnej, mikropolaryzacja mózgu.</p> <p>Metoda Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne.</p> <p>Metoda Ch. i M. Knillów.</p>	

	<p>Znaczenie wspomaganie dla rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym.</p> <p>Uwarunkowania efektywnego oddziaływania terapeutycznego w pracy z dziećmi z zaburzeniami rozwoju psychoruchowego. Zjawisko przestymulowania i zaciemnienia diagnostycznego.</p>	
--	--	--

## 6. LITERATURA

### Obowiązkowa

- Affolter, F. (1999). Spostrzeganie, rzeczywistość, język. Warszawa: WSiP
- Bogdanowicz M. (1999), Metoda Dobrego Startu, WSiP, Warszawa.
- Bogdanowicz M., Kisiel B., Przasnyska M. (1997), Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganiu rozwoju dziecka, WSiP, Warszawa.
- Bogdanowicz M., Kasica A. (2003), Ruch Rozwijający dla wszystkich. Efektywność metody Weroniki Sherborne, Harmonia, Gdańsk.
- Cieszyńska J. (2011), Wczesna diagnoza i terapia zaburzeń autystycznych. Metoda Krakowska, Omega Stage System, Kraków.
- Frostig M., Horne D. (1989): Wzory i obrazki. Podręcznik. Poziom podstawowy. Program rozwijający percepcję wzrokową, Pracownia testów psychologicznych, Warszawa.
- Knill M, Ch (1997), Dotyk i komunikacja, CMPP, Warszawa.
- Knill M, Ch. (1997), Programy aktywności, CMPP, Warszawa.
- Kulisiewicz B. (2007): Witaj piesku. Dogoterapia we wspomaganiu rozwoju dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych, Impuls, Kraków.
- Kurkowski Z. M. (2001), Stymulacja audio-psycho-lingwistyczna – Metoda Tomatisa, "Audiofonologia", t. 19, s. 197-202.
- Maas V. (2005). Uczenie się przez zmysły. Wprowadzenie do integracji sensorycznej, WSiP, Warszawa.
- Przyrowski Z. (2020). Integracja sensoryczna. Warszawa.
- Rogers S., Dawson G., Vismara L. (2014). Metoda Wczesnego Startu dla dziecka z autyzmem (ESDM)
- Skałbiana W., Lewandowska-Kidoń T. (2015), Terapia pedagogiczna. Teoria, praktyka, refleksje. Wyd. WSP im. J. Korczaka w Warszawie, Warszawa.
- Wiśniewska M. (2020). Wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością intelektualną.

### Uzupełniająca

- Klasyfikacja diagnostyczna zaburzeń psychicznych i rozwojowych w okresie niemowlęctwa i wczesnego dzieciństwa DC: 0-3 R, Warszawa, Oficyna Wydawnicza Fundament s.c., 2022.
- Borkowska M. (2019). Integracja sensoryczna w rozwoju dziecka. Podstawy neurofizjologiczne. Gdańsk: Harmonia.
- Cytowska B. Winczura, B. (2008). Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju małego dziecka. Kraków: Impuls.
- Eliot, L. (2003). Co tam się dzieje? Jak rozwija się mózg i umysł w pierwszych pięciu latach życia. Poznań: Media Rodzina
- Nordoff P., Robbins C. (2008), Terapia muzyką w pracy z dziećmi niepełnosprawnymi. Historia, metoda i praktyka, Impuls, Kraków.
- Sadowska L. (red.) (2004), Neurofizjologiczne metody usprawniania dzieci z zaburzeniami rozwoju, Wydawnictwo AWF, Wrocław.
- Sherborne W. (2005), Ruch rozwijający dla dzieci, PWN, Warszawa.
- Smyczek A., Komunikacja wspomagająca i alternatywna. O prawdziwym włączeniu dzieci niemówiących w zabawę i naukę w przedszkolu, „Blżej przedszkola” 6.81, 2008, str. 36-40.
- Wiśniewska, M. (2020). Znaczenie procesów przetwarzania sensorycznego w rozwoju komunikacji dzieci z ASD. [W] J. Kwasiborska-Dudek, D. Emiluta-Rozya, Diagnoza i terapia logopedyczna małego dziecka z zaburzeniem ze spektrum autyzmu (ASD)
- Wiśniewska, M. (2017). Metody wspomaganie rozwoju [W] A. Mikler-Chwastek. Trudności w uczeniu się i zaburzenia zachowania występujące u małych dzieci Wyd. Difin

## 7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Załącznik nr 3 do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów kształcenia stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 91/2014 Rektora WUM z dnia 22.12.2020 r. zm. zarządzeniem nr 42/2020 Rektora WUM z dnia 5.03.2020 r oraz nr 101/2023 z dnia 28.04.2023.

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
Np. A.W1, A.U1, K1	<i>Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.</i>	<i>Np. próg zaliczeniowy</i>
	Aktywny udział w zajęciach, przygotowanie referatu/prezentacji wybranego tematu.	
	Obecność	Obecność jest obowiązkowa (dopuszczone 2 nieobecności)

## 8. INFORMACJE DODATKOWE

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

### UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich